

KATRE

Kültür – Sanat – Edebiyat

BİR KAR TANESİ OLSAM

Bir kar tanesi olsam,
Güzel bir yere düşmek isterim,
Dağlar, bahçeler, oyun alanları...
Düştüğüm yerde oynasın çocuklar.

Bir kar tanesi olsam,
Bir çocuğun avucuna düşerdim,
Çocukların kar topu oynadığı yerlerde,
Ben de oynamak isterim.

Rümeysa BAHCIVAN

AY İLE YILDIZ

Bir zamanlar birbirlerini çok seven ay ile yıldız varmış. Ay gökyüzünün en şirin en güzel cismi, yıldız ise en farklı umudu en çok yansıtan cismiymiş. Gökyüzündeki her varlık onların bu sevgisini kıskanırılmış. Ama biri varmış ki onların ayrılmasını yürekten istiyormuş. Hem de yıldızın en yakın arkadaşı olmasına rağmen. Ay biraz safmış. Kimseye kızamazmış. Yıldız ise ay için elinden ne gelirse yaparmış. Herkese meydan okuyabilirmiş. Zaten onun bir ay bir de dostu peri varmış. Bir şey olduğunda gider periye anlatırmış. Ama bilememiş ki bir gün yıldız ile ayın malları için bunları koz olarak kullanacağını. Bir gün nazar değmiş. Ay ile yıldız hiç yere tartışmışlar .Ay çekip gitmiş .Hatalı olmasına rağmen yıldız nasılsa oyun sever geri döner diye tahmin etmiş. Hiçbir şey yapmamış fakat hiçbir şey beklediği gibi gitmemiş. Ay geri dönmemiş. Belki de dönmeye cesaret edememiş. Fakat ortada bir gerçek varmış ki ikisi de çok üzgünmüş. Gökyüzündeki gezegenler bile ağlamış onların durumuna. Ama ne fayda? Ertesi gün yıldız olanları periye anlatmış.

Peri ise göstermelik bir hüzne bürünmüş. Çünkü eline büyük bir fırsat geçmiş. Artık hayatı boyunca kıskandığı kişiye karşı bir kozu varmış elinde. O kişi en yakın arkadaşı yıldız olmasına rağmen kullanacakmış kozlunu. Hem de büyük bir zevkle. Sonra ayın yanına gitmiş. Artık yıldızın onu hiç sevmediğini söylemiş. Ay ise boyunu bükmüş üzülmüş. Ama elinde hiçbir şey gelemeyeceğini söylemiş. Çünkü yıldız inatçıymış. Bir gün yıldız ayın yanına gitmek istemiş. Gece yola çıkmış. Ama yolun sonunda ayı en iyi peri ile el ele görmüş. Gündüz gezegenler dayanamayıp olanı biteni yıldız anlatmışlar. Yıldızsa periye öfkelenip onun çok yalancı ve iki yüzlü olduğunu anlamış. Aya her şeyi anlatmış ve barışmışlar. Bir daha hiç küsmemişler. Periden de uzak durmuşlar. Çok mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Elifsu DOĞAN

KAYBETMEDEN KIYMET BİLMEK

Annem hep kaybetmeden kıymet bilinmez derdi. Ben ise bu sözün ne anlama geldiğini bilmezdim. Bir gün en sevdiğim silgimi kaybettim. O gün üç senedir öğretmenim olan Rahime öğretmenim de gitmişti. Bir şekilde onu da kaybetmiştim. Canım sıkın bir şekilde otururken annem beni fark etmişti. Rabia kızım çok dalgın ve üzgün görünüyorsun. Canımı sıkın bir şey mi oldu? Anlatmak ister misin? dedi. En sevdiğim silgimi kaybettim bu da yetmezmiş gibi öğretmenim de gidiyor. İşte annem ve yine o meşhur sözü ! Kaybetmeden kıymet bilinmez. Sanırım benim için bu sözün manasını öğrenmenin zamanı gelmişti: -Anneciğim sen böyle olaylar oluca hep bu sözü söylüyorsun; nedir bunun anla mı? Annem açıklayayım güzel kızım dedi: -Sen silgini kaybettin hem de sevdiğin silgini. Sahip çıkamadın silgine silemedin yanlışlarını. Öğretmenini kaybettin onu üzdüğünüz için keşke sus deyince susup; oturun deyince oturup ; çalışın deyince çalışsaydınız. Onu daha çok mutlu etmişim olurdu. Öğretmenini kaybetmedin kızım. Yeni bir öğretmen yeni bir heyecan ve yeni bilgiler. Rahime öğretmenine alıştığın için onu özleyeceğiz . Duyuların ne demiştin bana, yeni öğretmenimi çok seveceğimden eminim. Anne al sana bir söz daha, düşün bakalım. Önemli olan sözde değil kalpte kalmak. O günü hiç unutmadım. Bu sözü hep düşünüyorum.

Rabia EYLÜL

MAYMUNUN SONU

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde çok güzel bir orman varmış. Bu ormanda ağaçlar gök yüzünde kadar ulaşmış. Neşe mutluluk hiç eksik olmamış. Bu hayvanlar çok iyiymiş ve onlar birbirlerini çok severmiş. Ormanın kıralı tabii ki aslanmış. Aslan bu ormandaki hayvanları korur, zarar gelsin istemezmiş. Derken koskoca yaz mevsimini zor da olsa atlatmışlar. Nihayet bahar gelmiş. Hayvanlar yuvalarından birer birer çıkmış. Baharın gelmesiyle kuşlar yuvalarını ağaçlara kurmuş. Diğer ülkenin ormanında yaşayan bir maymun varmış. Bu maymun çok kurnaz, çok tehlikeliymiş. Zaten bu yüzden ormandan kovulmuş. İstememiş kimse onu ormanda. Maymun düşünmüş taşınmış. Çıkmış yola. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş .Derken karşıdaki dağların arasında o güzel ormanı görmüş. Kendisini masum göstererek ormana girmiş. Maymunun etrafına toplanmışlar. Hayvanlar hey sen de kimsin? demişler. Ne arıyorsun sen bizim ormanımızda demişler. Maymun, yolumu kaybettim bir türlü bulamıyorum, demiş. Hayvanlar maymunun sözlerine inanmış. Maymunu misafir etmişler. Maymun bunlara kendini sevdirmiş güvenlerini kazanmış. Maymun bunların çok iyi geçindiğini ve anlaşacağını görüp kıskanmış. Bir kurnazlık düşünmüş. Kırkala(aslan) gidip,kıralım, bunlar seninle uğraşiyor, seni hiç sevmiyorlar, demiş. Aslan nasıl olur? Onlar beni çok severler. Ben de onları demiş. Maymun konuşurlarken duydum demiş. Kral aslan , maymunun sözlerine inanmış. Kendi kendine üzülüyormuş. Maymun ağaçlara çıkıp kuşların yavrularını öldürüp atıyor, yuvalarını bozuyormuş. Tavşan yavrularını da boğazlarını da sıkıp öldürüyormuş. Bunları da kıral aslan yaptı ,diyormuş. Hayvanlar nasıl olur? Kırkalamız bizi çok severdi, niye yapsın? diyormuş? Yani ormanı birbirine katmış. Ormanın eski neşesi yokmuş. Herkes çok mutsuzmuş. Kendi aralarında toplantı yapmışlar. Biz niye bu hale geldik? demişler. Eski neşemiz yok, hepimiz çok mutsuzuz demişler ve düşünmüşler ki bu maymun gizli gizli takip edelim ne yapacak bakalım demişler. Maymun yine kıral aslanın yuvasına gitmiş yalan dolan anlatıp aslanı kandırıyor, ağaçlara çıkıp kuşların yuvalarını bozuyormuş. Tam tavşanın yavrusunu öldürecekken hemen yakalamışlar. Maymun ne oldu böyle?

Ecrin MİRAY

Ne yapıyorsunuz diye sormuş? Hayvanlar maymuna, sen geldikten sonra orman değişti, herkes çok mutsuz, yaptıklarını biliyoruz, seni gizli gizli takip ettik, ne yaptığını gördük, demişler. Maymun inkar etse de inandıramamış kimseyi. Maymunu ağaca asmışlar, yaptıklarından pişman olana kadar beklemişler, maymunu ormandan atmışlar. Maymun evsiz kalmış. Yaptıklarının hata olduğunu anlamış ama ne fayda. Ormandaki hayvanlar eskisi gibi çok mutlu ve huzurlularmış. Maymun kötülüğünün bedelini yersiz yurtsuz kalarak ödemiş.

Emel SAATÇİ

PARA KESESİ

Bir aile varmış. Bu aile üç kişiden oluşuyormuş. Aile anne, baba ve bir çocuk. Çocuğun babası hastaymış. Babası hasta olduğu için çocuk ormana gitmek zorundaymış. Bir gün yolda giderken çocuk çok yoruldu diyerek ağacın kenarına oturmuş. Ağacın yanında uyuya kalmış. Biraz uyumuş. Kalkmış , sağa sola bakmış ve para kesesini bulamamış. Çocuk ağlamış. Biraz sonra bir adam gelmiş. Çocuğa neden ağlıyorsun demiş. Çocuk para kesemi bulamıyorum , demiş. Adam cebinden kırmızı bir torba çıkarmış. Çocuğa, bu torba mı? demiş. Çocuk hayır, demiş.

Adam cebinden bir tane daha torba çıkarmış. Bu mu?demiş. Çocuk, evet bu benim, demiş. Bütün mahalle bunu duymuş. Mahalledeki bir çocuk ben de yapacağım demiş.Para kesesi kazanacağım. Bir gün sonra mahalledeki çocuk ormana gitmiş.Ağacın kenarına oturmuş. O adam gelmiş. Çocuk ağlamış gibi yapmış. Adam inanmamış. Adam çocuğa,ne oldu? demiş. Çocuk da, para kesem kayboldu, demiş. Adam cebinden bir kese çıkarmış, bu mu? demiş. Çocuk, evet, demiş. Çocuk keseyi açmış içinden akrep, fare çıkmış. Adam yalan söylediğini biliyordum ,bir daha böyle yapma demiş. Ona bir ders vermiş.

Betül İLKBAHAR

MEKTUP

Yazdığımız yazıları ,
Koyar göndeririz mektupla ,
Sonra postacı alır ,
Verir postaya.

Ailelerden gelir mektup ,
Okursun merakla ,
Gönderirsin sen de onlara .
Okur onlar da heyecanla .

Yazarsın mektuba anılarını
Dökersin duygularını
Anlatırsın ona geçirdiğin zamanını

Esra ERYILMAZ

AĞAÇLAR

Şu tepedeki ağaç,
Ne hoş ne parlak ,
Kocaman gövdesi ,
Güzeldir dal tanesi,
Demek çınar ağacıymış ,
Acaba kaç yaşındaymış .

Yanıdaki çam ağacı,
Kocaman kozalakları,
Sivridir dikenleri,
En sivrisi tepedeki.

Neden ince acaba ?
Niye boyu kısa ?

Öbür tepedeki elma ağacı,
Büyüktür elmaları,
Mis gibidir tadı ,
Hımm ne de kırmızı.

Dal yaprakları sarkmış,
Elmalar yere saçılmış.

Kübranınur CALIŞKAN

ONBAŞI AİLESİ KURALLAR LİSTESİ

- 1-Koltuklarda zıplanmayacak .
- 2-Cuma namazına gidilecek (sadece erkekler).
- 3-Akşam ezanı okunduğunda evde olunacak (baba hariç).
- 4-Evde top oynanmayacak .
- 5-Bilgisayar oyunları sadece hafta sonu oynanacak .
- 6-Ödev yapılırken televizyon izlenmeyecek .
- 7-Akşam 13 yaş ve üzeri film izlenmeyecek .
- 8-Yemek konulduğunda herkes sofraya oturacak .
- 9-Akşam erken yatılacak(21.00.22.00).
- 10-Yemek bittiğinde anneye yardım edilecek .
- 11-Evde anne ,baba ,abi, kardeşim diye hitap edilecek.
- 12-Uzak yerlere gidilmeyecek .
- 13-Evde kötü söz(küfür)söylenmeyecek .
- 14-Misafir geldiğinde hoş görülmesi davranılacak .
- 15-Sabahları anne kalkılacak dediğinde kalkılacak .
- 16-Hiçbir öğün atlatılmayacak .
- 17-Baba iş tutduğunda yardım edilecek .
- 18-Eve gelince yemekten sonra hemen ödev yapılacaktır .
- 19-Hafta sonu bir saat kitap okunacaktır .
- 20-Eve geldiğimizde Selamun Aleyküm denilecektir .

Mert ONBAŞI

Seyma YEMİSCİ

PRENSES VE KÖYLÜ KIZI

Bir varmış bir yokmuş.Krallığın olduğu zamanlarda prenses çok sıkılıyormuş.Ne yapsa sıkıntısı geçmiyormuş.Keşke bir arkadaşım olsa diye söyleniyormuş.Bir de köylü kızı varmış.Bu kız da çok sıkılıyormuş.Bir gün prenses gezmek için dışarı çıkmış ve gezinmeye başlamış. Hiç bilmediği yerlere gelmiş. Köylü kızının babası da prensesin kaybolduğu yerde odun kırıyormuş. Akşama doğru eve giderken prensesi bulmuş. Kendi evine götürmüş ve karnını doyurmuş.Sabah olunca prenses ve köylü kız konuşmaya başlamışlar. Birbirlerine çok ısınmışlar çok iyi arkadaş olmuşlar. Bu arada sarayın muhafızları prensesi arıyorlarmış. Köylü kızı prensese nereden geldiğini sormuş. Bu sırada prensesin kaybolduğunu köy halkı öğrenmiş. Herkes prensesi ararken prenses olduğu yerde çok mutluymuş. Aradan 2 gün geçtikten sonra prenses dayanamamış ve prenses olduğunu söylemiş. Köylü kız bunu babasına söylemiş ve saraya gitmişler.

Prenses saraya gelirken çok mutluymuş.Baba kız evelerine dönmüşler.Aradan üç gün geçmiş prenses mutsuzmuş.Kral ne olduğunu sormuş.Prenses başlamış anlatmaya.Kral düşünmüş ve o köylü kızı ve ailesini saraya çağırılmış.Onlardan sarayda kalmalarını istemiş.Köylü kız bunu duyunca çok sevinmiş ve saraya taşınmışlar.Kral onlara bir ev bulmuş.Prenses artık çok mutluymuş çünkü ilk defa bir arkadaşı olmuş ve canı hiç sıkılmıyormuş.Herkes çok mutluymuş ama kraliçe hariç.Kraliçe sarayında köylü istemiyormuş .Prenses bunu duyunca çok üzülmüş.Annesine çok mutlu olduğunu söylemiş.Eğer böyle davranmaya devam ederse saraydan gideceğini söylemiş.Kraliçe bunları duyunca kızının saraydan gitmemesi için köylülere alışmaya başlamış ve alışmış.Artık herkes çok mutluymuş .Çok mutlu bir aile olmuşlar ve mutlu mesut yaşamışlar.

Fatma GÜNES

YAĞMUR YAĞIYORDU

Yağmur yağıyordu. Arkadaşım evine gidememişti . Yağmur durmuştu. Arkadaşımla okula gidip top oynamaya karar verdik. Bir baktık okulda bazı arkadaşlarım var. Onlar okul çıkışından beri buradalarmış .Biz okula gelip biraz oynadıktan sonra okuldan bir sesler gelmeye başladı. Hepimiz okulun içine girdik , okulun kapısı açıktı . Biz fark etmeden ışıkları kapatıp gittik ve çok korkmuştuk. Sonra çıkmak istedik ama kapıyı kilitlemişlerdi .Işıklar gitti geldi .O arada elinde oyuncağı olan yırtık gelinlikli bir kız vardı .Hepimiz çığlık atarak okulun ikinci katına çıktık, sınıfa girecektik ama tuvalete girdik. Hepimiz bekledik bekledik çıkarken arkadaşım yanlışlıkla kapıyı kapattı . Hepimiz ona kızmıştık sonra arkadaşım kapıyı açmayı başardı. O kız testereyle geldi,biz de sınıftaydık.Bize yaklaştı. Korkarak uyandım. Rüyamı anneme anlattım. O da bana bir daha korku filmi izlemeyi yasakladı.

Medine PEHLİVAN

EDİSON

Edison ışığı buldu.
Tabi biraz zor oldu.
Herkes karanlıktan kurtuldu.
Sokaklar hep ışıl ışıl oldu.

Bu işi Edison kazandı.
Kaç kere uğraştı.
En sonunda ulaştı.
Herkes çok şaşırıldı.

Bütün insanlar güneş batınca uyurdu.
Hiçbir iş yapamıyordu.
Neyse ki Edison ampülü buldu.
Herkesin hayatının baştan kurdu.
Bütün dünya Edison' u konuştu.

Esmâ Elifsu CERİT

YAPRAKLARI GERİ TAKALIM

Ben rüyamda sonbaharı gelmiş gördüm. Yağmur yağıyor, rüzgar esiyormuş. İnsanlar kafalarına şapka takıp montlarını giymiş tir tir titreyerek eve gidiyorlardı. Ağaçların ise yaprakları sararmış dalları bir o yana bir bu yana sallandıkça yaprakları dökülüyormuş. O ağacın yanına bir tane çocuk gelmiş. Yapraklarından bir tanesi çocuğun kafasına düşmüş. Çocuk da o yaprağı alıp ağaca geri takmak istemiş. Ağaçların yaprakları dökülünce çok mutsuz olacağını düşünüyormuş. Takmış sonra eve giderken evin kapısı kapanmış. Bir daha açılmamış ,takılı kalmış. Bir amca da kapıyı tamir etmiş. Çocuk teşekkür edip evine girmiş .Çocuk pencereden dışarı bakmış yağmur iyice yağıyormuş. Mutfağın penceresinden ağaçlara bakmış ağaçlar için çok üzülmüş. Diğer insanların sonbahar hiç umurlarında değil diye düşünmüş. Hüzünlenmiş ağlamış.

Seyma YEMİŞCI

Yusuf EMRE

EN GÜZEL YEMEK

**Bir avuç dolusu sevgi,
Bir tutam nezaket,
Ve önemli olan,
Birazcık saygı.**

**İşte en kolay yemek.
Çok da lezzetli imiş.
Sanki özel bir çiçek,
Aroması da yok,katki
maddesi de.**

**Sadece sevgi ,nezaket, saygı
Üçünü uygula mutlu ol.
Sen de gülümse haydi .
Etrafına bulaştır.**

Alevna CALIŞKAN

ARKADAŞLIK ŞELELESİ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir köy varmış.Bu köyde herkes hastaymış.Bir gün bir su kraliçesi yardımcılarıyla o köye gitmiş.Bir bakmış ki o köyde herkesin hasta olduğunu fark etmiş. İlk başta oradan ayrılmak istemiş.Ama herkesin zorluklar çektiğini görünce orada kalmaya karar vermiş.Düşünmüş düşünmüş ama neden herkesin hasta olduğunu anlamamış.Sonra evinde dışarı çıkmış.Yolda giderken aklına bir şey takılmış.Herkes hastalandığına göre herkesin yediği veya içtiği şeyden olacağını düşünmüş.Bütün köyü gezmiş gözüne bir şey takılmış.Bir şelale varmış.Ama suyu kirliymiş.En iyi arkadaşı olan Tuğba su kraliçesi olan Melda ve Kübra'yı çağırmış.Melda ,Tuğba ve Kübra şelalenin başına oturmuşlar el ele vermişler.Bütün arkadaşlık ve su kraliçesi güçlerini kullanmışlar Şelale tertemiz suya dönüşmüş.O günden sonra mutlu ve sağlıklı yaşamışlar.Köy halkı o şelaleye arkadaşlık şelalesi adını koymuş.Şelale bazen dursa da bazen kirlense de en sonunda tertemiz hale dönermiş.Sonsuza dek şelale hiç durmazmış.

Büşra ZOBAROĞLU

ERİK AĞACIMI KESTİLER

Erik ağacımı kestiler kitabında bir kızın bir yolculuğa çıkıp köyüne gitmesi anlatılıyor. Bir kız bir gün arabayla bir yolculuğa çıkmış ve köye gelmiş. Dedesi ,anneanesi ve kuzeni köydeymiş.Kız geldiğinde herkes sevinmiş mutlu olmuş. Kız ilk gecesinde uyuyamamış .

Amcasının oğlu diğer kuzeni ile gece kalkıp yastık savaşı yapmışlar ve anneanesi kalkıp kızmış. İlk gecesi kötü geçmiş ikinci gecesi iyi ve mışıl mışıl uyuyarak geçmiş. Ertesi gün dedesi ile bahçeye gitmişler . Dedesi al kızım bu fidan senin olsun demiş. Sağ ol dedeciğim ama bu ne ağacı diye sormuş. Kızım bu erik ağacıdır ,demiş. Kız ağacı dikmiş ve zaman geçtikçe büyümüş. Dedesi çok hastaymış . Dedesi dayanamamış ve ölmüş. Kız erik ağacının yanına gitmiş . Ağlamış ağlamış ... Ertesi gün bazı adamlar gelip erik ağacını kızın haberi olmadan kesmişler. Kız gidip ağacı göremeyince çok üzülmüş ve şöyle mırıldanmış ; o bana dedemden kalan son hatıraydı. Çok ağlamış ve kız şehre geri dönmüş .

Bu hikaye beni çok etkiledi .Herkesin okumasın isterim.

Yasin MERT

PAZAR YERİ

Sabah kalkar, yemek yer ve yola çıkarsın.Pazar yerine gider, alışveriş yaparsın.Hep bir kalabalıktır oralar. Ne alacaksın aramaya başlarsın. Ispanak, seftali, salatalık, erik gibi. Satıcılar bağırır oralardan geçerken: salatalık, marul, patates... Gezersin gezersin ,alırsın salatalık ,biber, domates, biraz da meyve alırsın. Şeftali, çilek, erik, portakal... Gezmeye devam edersin, bakarsın giysi satan; bakarsın çanta satan pazarıcı.Giysilere doğru ilerlersin, pantolon vardır. Etek ,elbise vb. Çantalara bakarsın, bulamazsın, geri dönersin. Gezersin gezersin bir an yorulup oturursun bir yere. Geçer oradan pamuk şekerci, alırsın bir tane yersin. Eve dönersin. Eve varınca alırsın eşyalarını yerleştirirsin. Yemek, pasta, börek yapar yersin ailenle. Akşam olur.Çay içer ,meyve yersin. Uykun gelir, yatağına uzanırsın ve güzel bir uyku çekersin.İşte böyledir pazar yeri.

Ceren GÜLGÜLÜ

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan Osmanlı Kırtasiye'ye teşekkür ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Lütfiye TULUMTAŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Aynur Melek ÖMÜR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Aynur Melek ÖMÜR

GÖRSEL DANIŞMAN

Eda KIRIKÇI Meltem YEŞİLÖZ

YAYIN KURULU

Zeynep DERİN

Yılmaz KIRIKTAŞ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK CUMHURİYET İLKÖĞRETİM OKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. İbn-i Sina Cad. No:128

Çubuk/ANKARA 0 312 838 10 44